

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novæ Observationes Et Additiones Ad A. R. P. D.
Bartholomæi Gavanti Congreg. Cleric. Regul. S. Pauli ac
Sac. Rit. Congregat. Consultoris Commentaria In Rubricas
Missalis Et Breviarii Romani**

Adiectis Summorum Pontificum & Sac. Rit. Congreg. Decretis usque ad
præsens emanatis

Complectens omnia Gavanti Commentaria in Rubricas Breviarii - Cum
Indicibus Decretorum, Rerum atque Verborum notabilium

Merati, Gaetano Maria

Augustæ Vindelicorum, 1740

VD18 10783695-002

De Vigilia. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39775

- tipsona ad Benedictus, & v. Feriae occurrentis de Psalm. & Oratione Vigiliae; praeterquam in illis Festis majoribus, que inferius excipiuntur.
- 2 Si Vigilia occurrat in Dominica, de ea fit Officium in Sabbato, quod non sit impeditum Officio ix. Lection. quia tunc de vigil. fit tantum commemorat. ut dictum est. Excipitur ab hac regula vigilia Nativitatis, & Epiphaniae Domini, que si venerint in Dominica, fit de illis, ut in propriis Rubricis dicitur. Si autem in vigilia occurrat Festum sollempne alicujus loci, vel ex sollemnioribus infra annum, que inferius in Rubrica de Commemorationibus numerantur (veluti si in vigilia S. Johannis Baptistæ venerit Festum Corporis Christi) nihil tunc prorsus, nec commemorat. fit de vigilia, excepta vigilia Epiphaniae. Idem servetur, quando aliqua vigilia venerit in Adventu, Quadragesimæ, & Quatuor Temporibus; nulla enim in his Feriis de vigilia fit Commemoratio.
 - 3 Officium vigil. incipit ad Matutinum, sicut dictum est in superiori Rubrica de Feriis; terminatur autem ad Nonam, quia Vesperæ sunt de sequenti Feste.
 - 4 Officium vigil. totum fit de Feria occurrenti, ut in Psalterio: & tres Lect. leguntur de Homil. in Evangelium vigilie, ut in propriis locis assignatur, cum tribus Responsoriis de Feria occurrenti, ordine in Rubrica de Responsoriis descripto. Dicuntur preces feriales, & Commemorations communes, aliaque omnia sicut in Feriis Adventus, Quadragesimæ, & quatuor Temporum: de quibus & de aliis circa ordinandum ejus Officium, habentur inferius propria Rubrica.
 - 5 Excipitur ab hoc ordinario vigiliarum, quæ jejunantur, Vigil. Pentecostes, quæ cum tribus nocturnis sub Officio Semiduplo. celebratur, ut ibi: & vigil. Nativit. Domini, quæ Nocturno Feriae excepto, in Laudibus & Horis habet reliquum Officium Duplex. In vigiliis verò Epiph. & Ascensionis, quæ non jejunantur, fit Officium, ut in propriis locis notatur.

Novæ Observations, & Additiones ad Gayanti

Cap. VII. De Vigilia.

I. Gayant. pag. 21. col. 2. num. 1. --- *Quædam Vigilia &c.*) Hoc nomen Vigilia à vigilando derivatur, eo quod primis Ecclesiæ temporibus solerent Fideles in præcipuis Festivitatibus noctem in Ecclesia Divinis Laudibus conlectare; de qua re testatur Augustinus in Psalm. 85. dicens: *Si modo pugnamus contra nos, quamvis geramus domum somni carnem istam, & evigilamus in his luminalibus, & Sollemnitas ista (Sancti Cypriani) dat nobis animum vigilandi, dies illa (æterna scilicet) quales nobis Vigilias dabit?* Minutius etiam Felix, necnon Sanctus Cyprianus, Pruden-

tius, Concilium Laodicenum, Hieronymus, atque alii harum Vigilarum mentionem faciunt, allegati præsertim à Johanne Grancolas Comment. Hist. in Breviar. lib. 1. cap. 20. & à Petro Anello Persico in tract. de Offic. Eccles. dub. 2. §. 4. & à Martene in tract. de antiqua Ecclesiæ disciplina cap. 7. ubi num. 3. postquam numeris præcedentibus multos antiquos Patres, & Autores de hac antiqua Ecclesiæ disciplina agentes recensuit, ait, non esse existimandum, hac fuisse primorum dumtaxat Christianorum exercitia, cum calens Servatoris nostri sanguis ipsos ad omnina

mina pietatis opera excitaret; nam idem subsecutis saeculis fervor extitit, eadem disciplina in Cathedralibus præsertim Ecclesiis, immo & in aliquibus Parochialibus. Et equidem inter Capitula, quæ incunæ saeculo IX. Ahito, Basileensis Episcopus, suæ Diœcesis Presbyteris dedit, c. 24. statuit, ut Horas Canonicas tam nocturnas, quam diurnas nullatenus prætermittant. Uvala, qui circa annum 877. Antisiodorensem rexit Ecclesiam, non solum nocturno Officio ipse minime deerat, sed & absentes nominatim requirebat Fratres puerosque; ut legitur in Historia Episcoporum Antisiodorensum cap. 39. Saeculo X. Ratherius, Veronensis Ecclesiae Præsul, in sua Synodica ad Presbyteros Epist. eis præscribebat, ut omni nocte ad nocturnos surgerent. Alias Idem Martene ibi adduoit Historias, quibus ostendit, usque ad saeculum XV. viguisse hanc disciplinam Vigiliarum nocturnarum, præsertim in aliquibus Ecclesiis Cathedralibus.

Hujusmodi Vigiliae nocturnæ præcesserunt etiam legem Evangelicam, tum apud Ethnicos, tum apud Judæos, qui duodecim horas noctis artificialis dividere solebant in quatuor partes æquales inter se; inæquales vero in se, id est, longiores, vel breviores, juxta noctium longitudinem, vel brevitatem; nam in æstate erant breviores, in hyeme vero longiores, quorum partes stationes, & Vigiliae militares dicebantur, & horum quilibet tribus horis constabat. Prima incipiebat ab occasu solis, & terminabatur in horam tertiam, & dicebatur *Conticinium*; secunda incipiebat ab hora tertia, & terminabatur in horam sextam, & dicebatur *Intempestum*; Tertia incipiebat ab hora sexta, & terminabatur in nonam, & dicebatur *Gallicinium*; Quarta, quæ propriè dicebatur Vigilia matutina, incipiebat ab hora nona, & terminabatur in duodecimam, id est, usque ad ortum solis, & dicebatur *Anteluanum*. Prædictarum Vigiliarum mentio fit in veteri Testamento. De Prima Vigilia *Threnorum* 2.

vers. 19. lauda in nocte in principio Vigiliarum. De Tertia *Judicum* 7. vers. 19. Incipientibus Vigiliis noctis media. De Quarta, Exodi 14. vers. 24. Jamque advenerat Vigilia matutina. In Testamento pariter novo multis in locis earundem Vigiliarum habetur expressa mentione; *Luc. 2. vers. 8. Pastores erant in Regione eadem vigilantes, & custodientes Vigiliis noctis.* Sanctus Matthæus cap. 14. vers. 25. de Christo loquens ait: *Quarta autem Vigilia noctis venit ad eos ambulans super mare,* & idem Christus Dominus Marci 13. vers. 35. dixit: *Vigilate ergo, nescitis enim, quando Dominus domus veniat, serò, an media nocte, an Galli cantu, an manè.* Quod hic dixit serò, intelligit primam Vigiliam noctis; Quod hic dixit media nocte, an Galli cantu, *Luc. 12. vers. 38.* dixit: *si venerit in secunda Vigilia, & si in tercia vigilia venerit.* Et quod hic dixit manè, Sanctus Matthæus suprà, *quarta vigilia noctis.* Enī igitur antiquissimum Vigiliarum nocturnarum usum, à quibus hodiernæ nostræ Vigiliae nomen desumperunt. Ethnici quoque nocturnas Vigilias celebrasse in honorem Deorum, ostendit Card. Bona *Divine Psalmodes* cap. 4. Christianorum Vigiliae in desuetudinem abierunt, populorum potius negligentia, ac oscitania, quam Bonifacii I. *De reto*, quod nullum extat; aut *Can. 5.* Concilii Antisiodorensis, quo Vigiliae quidem anili superstitione inductæ in privatis ædibus ad honorem quorundam Sanctorum tantummodo veritate fuerunt, non vero Vigilia illæ, quæ ex antiquo Ritu fieri consueverant.

Scio, Polidorum Virgiliuni *de Invent. Rer. lib. 6. cap. 4.* tradidisse, quod nocturna Sacra semper fuerint damnata ob periculum impudicitæ. Verum hic error, ut egregie ait citatus Bona, tam supinus est, ut exhibilari potius debeat, quam confutari. Quod enim frequentius exercitum, quæ magis vulgata pietas præsertim in primis Christi cultoribus, quam sacræ pernoctationes, & pèvigilia, ad quæ passim utriusque sexus Fideles in Ec-

clesia convenisse Sancti Patres, quos mox adduximus, commemorant? Immò cùm saeculo quarto Vigilantius hujusmodi Vigilias temerario ausu improbat, acerrimè confutatus est ab Hieronymo, à quo per jocum dicitur Dormitantius. Vide etiam, quæ super hac eadem materia observavimus in superiori Tomo par. 4. Tit. XIII. n. 1.

Abolis prædicta ratione universaliter Christianorum Vigiliis, adhuc tamen in aliquibus insignioribus Ecclesiis, ante aliquod Festum sollempne piè, ac laudabiliter observantur, sic in Ecclesia Aureliaensi in nocte Inventionis Sanctæ Crucis, testante Guyeto lib. 1. cap. 17. nec non in Ecclesia Cenomannensi in nocte S. Juliani, & in Ecclesia S. Martini Turonensis in nocte Festi transitus ejusdem S. Denique per universam Ecclesiam in nocte Nativitatis Domini. Remansit pariter Vigiliarum nomen ad significandum jejunium, quod sive jure scripto, sive jure tradito, aut generali consuetudine servatur pridie Festorum sollemniorum. Jure quidem scripto in Pervigiliis Nativitatis Domini, Assumptionis B. M. & omnium Apostolorum, praterquam Philippi, & Jacobi, ac Johannis Evangelistæ cap. ex parte, & cap. de obseruat. Jejun. Generali verò consuetudine vim præcepti habente, sive præcepto tradito, & non scripto, ut vult Cardenas, & alii Theologi in pervigiliis Pentecostes, nativitate S. Johannis Baptiste, S. Laurentii, & Festivitatis omnium Sanctorum.

Præter has vigilias due alia recensentur in Breviario à jejunio immunes, Epiphania videlicet, & Ascensionis Domini, idèo tamen retentæ, quia in his sollemnitatibus perinde ac in aliis, Vigiliae olim sollemnes in Ecclesiis haberentur.

Ex superi's dictis deducitur, abolitarum Vigiliarum loco non fuisse subrogatum jejunium, ut plerique opinantur, innixi forsitan auctoritati Durandi in suo Rat. lib. 6. cap. 7. n. 8 utrumque enim, tam jejunium, quam Vigilias nocturnas prisca Ecclesia tempor-

bus æquè servatum fuisse, colligitur ex Sancto Anibrosio, qui in Sermone in Psalmum 109. edit. Rom. de Festo Pentecostes, commendans exactam Vigiliarum observationem, ait: *Jejunavimus Sabbato, Vigilias celebravimus, orationibus pernoctantes institimus*, qui Textus refertur etiam à Gratiano distinct. 46. cap. nosse. Eadem veritas comprobari etiam potest ex alio Textu S. Augustini: In Sermone ad Fratres in Eremo, qui licet suppositius sit, tribuitur nihilominus Auctori, qui floruit saeculo undecimo, ut vult Christianus Lupus; ibi autem hæc leguntur: *Scitote Fratres mei, quod antiquitus Patres nostri Fedes jejunare consueverunt in Vigiliis magnarum sollemnitatum usque ad noctem.* Eadem veritas demonstratur ex versibus S. Paulini natali Septimo S. Felicis, quos refert Guyetus loc. suprà cit. minime officiente textu, qui legitur in Canone de jejunio cit. distinct. 76. nimurum - Vigiliam simul, & jejunium celebrari non debere - per jejunium enim, ut ponderat bene Guyetus, non intelligitur ibi actio jejunandi, sed Jejunium Quatuor Temporum, quod dicto Canone cavetur, ne fiat in Vigilia Pentecostes, sed post dictam sollemnitatem, ut modò observatur: Ceterum, priscam esse consuetudinem jejunandi in tali Vigilia, ostendimus etiam in superiori Tomo nostr. Observ. parte 4. quo verò jure sit servandum tale jejunium in dicta Vigilia, egregie discutit laudatus Guyetus cit. lib. 1. cap. 17. queſt. 6.

Reliquum est, ut adnotemus, quod Graeci Profesta appellant eos dies, quibus à nobis Vigilia nomen appositum est, talia autem Profesta observant dumtaxat in Festis Christo Domino, & B. V. dicatis, videlicet in Nativitate Domini, Transfiguratione, Nativitate, Præsentatione, Annunciatione, Hippapante, & Assumptione B. M. in exaltatione, & Processione vivificæ Crucis.

II. Gavant. pag. 21. col. 2 n. 3. *Vigilia occurrentis in Festo prima Clasis.*) Inhaerendo verbis Rubricæ de Vigiliis Tit. 6. n. 2. Declarat

rat Gavantus, quod si in Vigilia occurrat Festum sollempne primæ Classis, nihil tunc prorsus, neque commemoratione fit de Vigilia, excipitur tamen ab hac Regula etiam juxta predicta Rubricæ dispositionem Vigilia Epiphaniæ, in qua si occurrat Festum Duplex etiam primæ Classis, debet de ea fieri Commemoratio, in primis Vesperis, & Laudibus, cum nona Lectio de Homilia, item in Missa cum Evangelio in fine, ita etiam advertit Guyetus lib. 4. cap. 5. quest. 5. & etiam Billius lit. V. n. 52.

III. Gavant. eod. n. 3. *Eo Anno, quo Vigilia S. Johannis Baptista in id in Festum Corporis Christi &c.*) Refert Gavantus, Leonem X. statuisse, ut eo Anno, quo Vigilia S. Johannis Baptista incidit in Festum Corporis Christi, pridie ejusdem Festi jejunetur, quarta scilicet Feria, quæ tunc incident in diem 22. Mensis Junii. Idem etiam confirmavit S. R. C. die 24. Septemb. Anno 1638. cuius Decretum datur in nostro Indice Decretorum pertinentium ad Rubricas Missalis sub n. 281. quod quidem Decretum laudavit, & idcirco super hoc expedivit Breve Confirmatorium Urbanus VIII. apud Cherubinum in Bullario Romano Tom. 4. Conf. tut. 152. que incipit: *Cum evenire, edita eodem Anno 1638. 13. Octobris, & refert eam Peyrinus de Privilegiis Regularium in fine operis.*

Ex quo autem in praefato Decreto habetur, solummodo anticipandum esse Jejunium die antecedenti, neimpe Feria 4. prout jejunaretur in ipsa Vigilia, & nullus habeatur sermo de Officio Vigilia: hinc subortum est dubium, an occurrente predicta Vigilia Nativitatis S. Johannis Baptista in die Festo SS. Corporis Christi, anticipato jejunio ejusdem Vigiliae in diem 22. Junii ad formam Constitutionis Urbanae, debeat in Officio diei 22. predictæ, ejusdem Evangelii nona Lectio recitari, & in Officio, & Missa de eadem fieri Commemoratio; Remissa fuit discussio huius dubii a SS. Domino nostro Clemente PP. XI. ad Sac. Rit. Congregationem, Billius lit. V. n. 50. §. 3. & lit. I. n. 6. a §. 1.

F 3 Dif.

quæ die 18. Septemb. 1706. respondendum esse censuit: *Nihil de Vigilia in Officio & Missa per agendum esse*, quod quidem Decretum approbat Laudatus Pontifex die 2. Octob. ejusdem Anni, & datur in nostro Indice num. 241.

Mirabitur forsitan quis, & quereret, cur S. C. in hoc casu cum anticipatione jejunii non conjunxerit Commemorationem Vigiliae, vel potius ejusdem Vigiliae Officium, si nullum occurrat Festum novem Lectionum, eo modo, quo fieri solet, quando Vigilia aliqua occurrentis in Dominica transfertur in Sabbathum præcedens, tunc enim disponit Rubrica Generalis de Vigilia: n. 2. quod de predicta Vigilia ita translata fiat etiam Officium in dicto Sabbatho, quod si sit impeditum Officio novem Lectionum, tunc de Vigilia in eodem Sabbatho fiat tantum Commemoratio. Huic quæsito satisficeri posse crediderim, summos Pontifices, Sacramque Congregationem laudabiliter statuisse in dicto Casu anticipationem jejunii, quia decens non videbatur lætitiam exortam ex magna sollemnitate, & Festivitate Corporis Christi, jejunio temperare, nullam verò statuere voluisse mutationem Rubrica Generalis VI. circa Officium, vel commemorationem Vigiliae, de qua ibi prescribitur, ut suprà etiam adnotavimus, quod si occurrat in Festo primæ Classis, nullum in Officio habeat locum, neque etiam Commemorationem, ne sollemnitas minuantur. Hanc igitur Rubrica dispositiōnem S. C. immutatam reliquit in predicto casu, & solummodo anticipationem jejunii optimè præscriptis; quia, ut etiam notat Gavantus hoc n. 3. expedit in similibus casibus transferri jejunium in pridianum diem, absque eo, quod anticipetur, & connectatur cum jejunio Officium Vigiliae, separari namque possunt unum ab alio; huic doctrinæ nostri Sapientissimi Doctoris, ac Magistri, adstipulatur etiam Guyetus lib. 2. cap. 5. quest. 1. ubi alios similes casus adducit; necnon Billius lit. V. n. 50. §. 3. & lit. I. n. 6. a §. 1.

Discuti hic posset quæstio, utrum præter Vigilias in Calendario expressas, liceat agere Officium de Vigilia alicujus Festi proprii, putè Patroni; Guyetus lib. 1. cap. 17. quæst. 3. & Biflus l. t. V. n. 50. §. 11. cum distinctione procedunt, dicentes, quòd si usus agendi Officium talis Vigiliae fuerit legitimè introductus, non erit profectò reprobandus, quia Rubrica Breviarii non tollunt antiquas Consuetudines, ut declaravit S. R. C. & refert etiam Gavantus noster s. t. X. cap. 2. n. 1. si verò usus recitandi tale Officium non fuit legitimè introductus, nullo modo debet continuari, neque de novo introduci. Non loquimur de jejunio, quod unusquisque pro sua devotione poterit observare.

IV. Gavant. pag. 22. col. 1. n. 4. *Ita ut nec de ea Commemoratio fiat &c.)* Quando Vigenerit in Adventu, Quadrages. & Quatuor Temporibus, præscribit Rubrica Generalis *saprà n. 1.* ut nulla in prædictis Feriis fiat Commemoratio de Vigilia. Rationem hujus dispositionis assignat Gavantus, dicendo, quia pro Commemoratione Vigiliae legi non potest congruerter Homilia post Homiliam Feria in Officio trium Lectionum, quæ eo Casu sunt vel de Scriptura occurrente, ut in Adventu, vel de Homilia, ut in Quadragesima. Verùm hac ratio solum probat, quòd Evangelium, & tercia Lectio de Vigilia dici non debeat, non autem evincit, quòd saltem Commemoratio in Laudibus de Vigilia fieri non posset, sicut interdum de simplicibus Festis, etiam si nona Lectio de eisdem ob justam causam aliquando non legatur, tamen fit Commemoratio in Laudibus. Dicendum ergo erit, ait Lohner *par.* 5. *Tñ. 5.* hoc esse speciale privilegium, aut potius requisitum Vigiliarum, ut si de iis Officiis, aut nona Lectio dici nequeat, etiam Commemoratio de eisdem omitti debeat.

Sed huic ponderationi addi posset, non fieri in tali casu Commemorationem de Vigilia, etiam ex defectu (generaliter loquen-

do) Antiphonæ, & Versus, quæ resumenda essent ex Feria currenti. Verùm cùm regulariter ea adhibeantur pro Officio Feria, hinc desunt pro Commemoratione Vigilia. Dixi (generaliter loquendo) quia revera tempore Adventus, & Quadragesimæ, nec non quando anticipatur Officium, vel Commemorat. Dominicæ, pro Commemoratione Vigiliae possent desumi Antiphona & Versus de Psalterio, in rigore tamen hujusmodi Antiphona, & Versus dici non possunt propria Feriarum Adventus, & Quadragesimæ; idcirco tales Antiphona, & Versus essent substituta, non verò propria pro Commemoratione Vigiliae. In quatuor verò temporibus Septemb. & quando anticipatur Officium, vel Commemoratio Dominicæ, & à Feria IV. Cinerum usque ad Sabbatum sequens inclusive, licet pro Commemoratione Vigiliae possit desumi Antiphona ex Feris Psalterii, nihilominus quia deficient Versus, quorum loco quamvis possit substitui Versus ex Laudibus Dominicæ, vel ex Vesperis, ut in casu multiplicium Commemorationem de Sanctis præscribit Rub. IX. de Commemorationibus n. 8. Attamen cùm demandetur, nullam debere fieri in supradictis casibus Commemorationem Vigiliae in Officio, sed tantum in Missa, nisi aliter à S. R. C. disponatur, eisdem Rubricis inhærente debemus, & nullam substituere Antiphonam, neque Versum. In Missa autem occurrente aliquo Festo fit quidem Commemoratio Vigiliae, quamvis de ea non sit facta Commemoratio in Laudibus, ut videre est apud nostrum Gayant. *Tom. 1. part. 1. Tit. 3. n. 4.* quia cùm Vigilia habeat Orationem propriam, & non confundatur cum Oratione Feria, hinc nulla est ratio omittendi ejusdem Commemorationem in Missa, quæ in sola Oratione consistit; at in Laudibus Commemoratio involvit etiam Antiphonam Feria, quæ est designata pro Cantico *Benedictus*, & Versus, qui post *Hyperm* dicuntur, quæ, ut dixi, deberent recipi, si facienda esset Com-

ma

memoratio Vigiliae, cum semper in tali Commemoratione desumuntur Versus, & Antiphona ex Feria tunc currente.

Ex dictis sequitur, Vigilias dividi posse primò in eas, quæ non jejunantur, nempe celebrantur sine jejunio, & in eas, quæ jejunantur, ut Rubricistæ loquuntur. Prioris generis in Ecclesia universali sunt tantum duas, ut innuimus suprà, nempe Vigilia Epiphaniæ, & Vigilia Ascensionis. Posterioris verò generis sunt reliqua Vigilia omnes, quarum suprà mentionem fecimus, & quæ, quia annexam habent obligationem servandi jejuniū (cujus finis est Carnis mortificatio, ac castigatio, non autem restauratio, ut apud Cardinalem Bona Rerum Liturgic. lib. 1. cap. 21. §. 6. notat Zonar.) ideo ad hoc designan-

dum in his Vigiliis Ecclesia adhibet colorem violaceum.

Dividi possunt secundò Vigiliae in majores, & minores. Majores dicuntur, quæ sub ritu semiduplici (uti Vigilia Epiphaniæ, & Pentecostes) vel omnino sub ritu Duplici (uti Vigilia Nativitatis Domini à Laudibus inchoatur) celebrantur. Minores autem sunt illæ, quæ non nisi ritum simplicis habent.

V. Gavant. pag. 22. col. 1. n. 6. *De partibus Officii Vigiliae dicemus infra &c.*) Esset hīc agendum de ordine servando in Vigiliae Officio, at quia de hoc loquitur Rubr. 8. generalis sub n. 3. & seqq. & nos cum Gavanto agemus in suis locis, idcirco talisordo petendus erit, ubi de singulis Horis Canonicas loquemur.

De Octavis. VII.

R U B R I C A.

- 1 **D**E Octava fit Officium, vel saltem commemoratione (quando aliquo Festo, vel Dominica impeditur) per octo dies continuos. Fit de Octava in Paschate Resurrectionis, in Ascensione Domini, in Pentecoste, in Festo Corporis Christi, in Festis, quibus in Kalendario apponitur Octava: item in Festo Dedicationis propria Ecclesie, & in Festo principalis Patroni, & Titularis loci, vel Ecclesie, & in Festis aliorum Sanctorum, que apud quasdam Ecclesias, Congregationes, & Religiones consueverunt sollemniter cum Octavis celebrari: nisi illa Festa venerint in Quadragesima, quo tempore omittitur Officium cuiuscumque Octavae. Quod si aliquod Festum, quod celebrari solet cum Octava, paulò ante Quadragesimam venerit, & jam per aliquot dies factum sit Officium de ejus Octava, adveniente Quadragesima, nihil amplius fit de ea, nec commemoratione. Et idem servetur de Octavis nondum absolutis, quando supervenit Festum Pentecostes, & dies 17. Decembris.
- 2 In Pascha Resurrectionis, & Pentecostes Officium Octavae terminatur in Sabbato sequenti ad Nonam.
- 3 Infra Octavas fit de Festis Duplicibus & Semiduplicibus occurrentibus, ac etiam translatis, ut dicetur infra de Translatione Festorum num. 5. cum Commemoratione Octavae: nisi illa Festa sint de sollemnioribus enumeratis in sequenti Rubrica de Commemorationibus, in quibus nulla fit commemoratione de Octava: exceptis Octavis Nativitatis, Epiphaniæ, & Corporis Christi, de quibus fit semper com-

commemoratio, quocumque Feste in illis ecurrente. Infra Octavas autem Pascha & Pentecostes non sit de Feste aliquo, etiam principali Patrono, vel Titulari Ecclesiae, vel Dedicatione ejusdem, sed transfertur post Octavam. Infra Octavam Epiphaniae sit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesia, & de Dedicatione ejusdem (non tamen in die Octava) cum commemoratione Octavae. Infra Octavam Corporis Christi sit tantum de Duplicibus, non tamen translati, cum commemoratione Octavae, de Semiduplicibus vero infra eam non sit, sed transferuntur post Octavam, ut dicetur in Rubrica de Translatione Festorum. De Simplicibus infra quascumque Octavas occurrentibus sit tantum commemoratio, praeterquam in duobus diebus post Pascha & Pentecosten, ut dicitur in sequenti Rubrica de Commemorationibus. De Dominicis infra Oct. occurrentibus sit Officium, ut dictum est supra in Rubrica de Dominicis. Si dua Octavae simul occurrant, (ut Octava S. Johannis Baptista & Octava Corporis Christi, vel Octavae Patroni, vel Titularis Ecclesiae cum alia Octava) quando non erunt celebranda Festa ix. Lectionum, vel dies Dominicus, sicut Officium de digniori cum commemoratione alterius. De die autem Octava cujuscumque Festi, sit totum Officium Duplex cum commemoratione diei infra aliam Octavam. De Festis occurrentibus in die Octava, servetur, quod dicitur in Rubrica de Translatione Festorum.

- 4 Officium de Octava sit cum tribus Nocturnis, novem scilicet Psalmis, & novem Lectionibus, (exceptis Octavis Pascha & Pentecostes, in quibus sit cum uno Nocturno, ut suis locis ponitur) & omnia dicuntur sicut in die Festi, prater Lectiones: quarum prima tres semper sunt de Scriptura occurrente in Officio de Tempore, praeterquam infra Octavam Assumptionis B. Mariae, in qua singulis diebus posita sunt Lectiones propriæ de Canticis Canticorum; aliae Lectiones secundi & tertii Nocturni dicuntur, que infra Octavam posita sunt. Infra Octavam vero Patroni, vel Titularis Ecclesiae, aut alterius Festi, quod in aliquibus Ecclesiis consuevit cum Octava celebrari, si apud illas Ecclesiias non habentur propria & approbatae Lectiones, pro ii. & iii. Nocturno infra Octavam repetantur Lectiones posita in Communi Sanctorum, se de Sanctis fiat Octava, alioquin Lectiones diei Festi.
- 5 Infra Octavam Officium fit Semiduplex: in die Octava Duplex. In Vesperis infra Octavam omnia dicuntur sicut in secundis Vesperis Festi, & in primis Vesperis diei Octavae omnia sicut in primis Vesperis Festi, nisi aliter in propriis locis notetur.
- 6 Infra Octavas non sunt Suffragia consueta de Sanctis, nec dicuntur Preces ad Primam & Completorium, etiamsi fiat Officium de Dominica, vel Feste Semidupli. In aliis, quomodo sit ordinandum Officium de Octava, habentur inferius propria Rubrica.

Novæ

